

ЗАКОН

ЗА ЕЛЕКТРОННАТА ТЪРГОВИЯ

**Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Предмет на регулиране

Чл. 1. (1) Този закон урежда обществените отношения, свързани с осъществяването на електронна търговия.

(2) Електронна търговия по смисъла на този закон е предоставянето на услуги на информационното общество.

(3) Услуги на информационното общество са услуги, които обикновено са възмездни и се предоставят от разстояние чрез използването на електронни средства след изрично изявление от страна на получателя на услугата.

(4) Разпоредбите на този закон не се прилагат за уреждане на отношенията при предоставяне на услуги на информационното общество, свързани с:

1. установяването и събирането на публичните вземания;
2. защитата на личните данни, включително в областта на далекосъобщенията;
3. споразуменията, решенията и съгласуваните практики по смисъла на чл. 9 от Закона за защита на конкуренцията;
4. нотариалната дейност;
5. процесуалното представителство;
6. хазартните игри.

Свобода за предоставяне на услуги на информационното общество

Чл. 2. Услугите на информационното общество се предоставят свободно, освен ако в закон е предвидено друго.

Доставчик и получател на услуги на информационното общество

Чл. 3. (1) Доставчик на услуги е физическо или юридическо лице, което предоставя услуги на информационното общество.

(2) Получател на услуги е физическо или юридическо лице, което ползва услуги на информационното общество с професионална или друга цел, включително за нуждите на търсене на информация или предоставяне на достъп до нея.

Глава втора ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Обща информация

Чл. 4. (1) Доставчикът на услуги на информационното общество е длъжен да предоставя безпрепятствен, пряк и постоянен достъп на получателите на услугите и на компетентните органи до следната информация:

1. името или наименованието си;
2. постоянния си адрес или седалището и адреса си на управление;
3. адреса, на който упражнява дейността си, ако е различен от адреса по т. 2;
4. данни за кореспонденция, включително телефон и адрес на електронна поща, за осъществяване на пряка и навременна връзка с него;
5. данни за вписване в търговски или друг публичен регистър;
6. информация за органа, осъществяващ контрол върху дейността му, когато тази дейност подлежи на уведомителен, регистрационен или лицензионен режим;
7. когато осъществява регулирана професия - информация за камарата, професионалния съюз или организацията, в която доставчикът членува или е регистриран, професионалното звание и държавата, в която то е предоставено, както и препратка към приложимите разпоредби относно правото на упражняване на занаята или професията и указания за достъпа до тях;
8. съответно указание, ако е регистриран по Закона за данък върху добавената стойност;
9. друга информация, предвидена в нормативен акт.

(2) Когато при предоставянето на услуги на информационното общество се посочват цени, те трябва да се обозначават по ясен и разбираем начин. Доставчикът на услуги е длъжен да указва дали цените включват данъци, такси и разноски, които формират крайната цена.

Търговски съобщения

Чл. 5. (1) Търговски съобщения по смисъла на този закон са рекламни или други съобщения, представящи пряко или косвено стоките, услугите или репутацията на лицето, извършващо търговска или занаятчийска дейност или упражняващо регулирана професия.

(2) Не представляват търговски съобщения по смисъла на ал. 1 самостоятелното използване на:

1. информация, осигуряваща директен достъп до дейността на лицето, като наименованието на неговия домейн или адрес на електронна поща;
2. съобщения за стоките, услугите или репутацията на лицето, информацията за които е събрана по независим начин, без за това да е заплатено.

(3) Търговските съобщения, които са част от услуга или представляват услуга на информационното общество, трябва да отговарят на следните изисквания:

1. да бъдат лесно разпознавани като търговски;
2. да позволяват ясна идентификация на физическите или юридическите лица, от името на които са направени;
3. да определят ясно и недвусмислено условията за ползване на промоционни предложения, като отстъпки, премии и подаръци, ако включват такива;
4. да осигуряват лесен достъп до ясни и недвусмислени условия за участие в състезания и игри с обявени награди, ако съдържат такава информация;
5. да съдържат и информацията, предвидена в други нормативни актове.

Непоискани търговски съобщения

Чл. 6. (1) Доставчик на услуги, който изпраща търговски съобщения по електронната поща без предварителното съгласие на получателя, е длъжен да осигури ясното и недвусмислено разпознаване на търговското съобщение като непоискано още с постъпването му при получателя.

(2) Комисията за защита на потребителите води електронен регистър на електронните адреси на лицата, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, по ред, определен с наредба на министъра на икономиката и енергетиката.

(3) Забранява се изпращането на непоискани търговски съобщения на електронни адреси, вписани в регистъра по ал. 2.

Търговски съобщения за лица с регулирани професии

Чл. 7. (1) Лицата, упражняващи регулирани професии, могат да използват търговски съобщения като част от услуга или представляващи услуга на информационното общество.

(2) Търговските съобщения по ал. 1 трябва да отговарят на професионалните правила и етичните кодекси за поведение на лицата с регулирани професии, по-специално на правилата за независимостта, достойнството и честта на професията, професионалната тайна и честното отношение към клиентите и другите членове на професията.

Глава трета

ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ДОСТАВЧИЦИТЕ ПРИ СКЛЮЧВАНЕ НА ДОГОВОРИ ЧРЕЗ ЕЛЕКТРОННИ СРЕДСТВА

Задължение за предоставяне на информация

Чл. 8. (1) При предложение за сключване на договор чрез електронни средства доставчикът на услуги предварително информира получателя на услугата по ясен, разбираем и недвусмислен начин относно:

1. техническите стъпки по сключването на договора и тяхното правно значение;

2. дали договорът ще бъде съхраняван от доставчика на услугата и какъв е начинът за достъп до него;

3. техническите средства за установяване и поправяне на грешки при въвеждането на информация, преди да бъде направено изявлението за сключване на договора;

4. езиците, на които договорът може да бъде сключен.

(2) Доставчикът на услуги е длъжен да указва начина за достъп по електронен път към етичен кодекс за поведение, към който се придържа.

Достъп до общите условия и съдържанието на договора

Чл. 9. Доставчикът на услуги е длъжен да предостави на получателя на услугата общите условия и съдържанието на договора по начин, който позволява тяхното съхраняване и възпроизвеждане.

Задължения при изявления за сключване на договор

Чл. 10. (1) Доставчикът на услуги осигурява подходящи, ефективни и достъпни технически средства за установяване и поправяне на грешки при въвеждане на информация, преди получателят на услугата да направи изявление за сключване на договора.

(2) Доставчикът на услуги без неоправдано забавяне потвърждава чрез електронни средства получаването на изявлението за сключване на договора.

Получаване на изявлението

Чл. 11. Изявлението за сключване на договора и потвърждението за неговото получаване се смятат за получени, когато техните адресати имат възможност за достъп до тях.

Изключения

Чл. 12. (1) Разпоредбите на чл. 8 и 10 се прилагат задължително в случаите, когато получател на услугата е потребител.

(2) Разпоредбите на чл. 8 и 10 не се прилагат за договори, сключени изключително чрез електронна поща или други равностойни средства за размяна на индивидуални изявления.

Глава четвърта

ОТГОВОРНОСТ НА ДОСТАВЧИЦИ НА УСЛУГИ НА ИНФОРМАЦИОННОТО ОБЩЕСТВО

Отговорност при предоставяне на услуги по достъп и пренос

Чл. 13. (1) При предоставяне на достъп до или пренос през далекосъобщителна мрежа доставчикът на услуги не отговаря за съдържанието на предаваната информация и за дейността на получателя на услугата, ако:

1. не инициира предаването на информацията;
2. не избира получателя на предаваната информация, и
3. не избира или не променя предаваната информация.

(2) Предоставянето на достъп до или пренос през далекосъобщителна мрежа по смисъла на ал. 1 включва автоматично, междинно и временно съхраняване на предаваната информация, извършено единствено с цел осъществяване на преноса през далекосъобщителната мрежа, като информацията не се съхранява за срок по-дълъг от обикновено необходимия за осъществяването на преноса.

Отговорност при предоставяне на услуги за автоматизирано търсене на информация

Чл. 14. (1) Доставчик, който предоставя услуги, осигуряващи автоматизирано търсене на информация, не отговаря за съдържанието на извлечената информация, ако:

1. не инициира предаването на извлечената информация;
2. не избира получателя на извлечената информация, и
3. не избира или не променя извлечената информация.

(2) Алинея 1 не се прилага, ако информационният ресурс, от който се извлича информацията, принадлежи на доставчика или на свързано с него лице.

Отговорност при междинни запаметявания (кеширане)

Чл. 15. Доставчик на услуги, който пренася информация, въведена от получателя на услугата в далекосъобщителна мрежа, не отговаря за автоматичното, междинното и временното съхраняване на информацията, необходимо за нейното ефективно предаване към други получатели на услугата по тяхно искане, ако:

1. не изменя информацията;
2. спазва изискванията за достъп до информацията;
3. спазва общоприетите правилата за актуализация на информацията;
4. правомерно използва общоприетите технологии за получаване на данни за използване на информацията;
5. незабавно премахва информация, която е съхранил, или преустановява достъпа до нея с узнаването на факта, че:

а) информацията е била отстранена от мрежата на първоначалния източник или достъпът до нея е бил преустановен, или

б) е налице акт на компетентен държавен орган за премахване на информацията или преустановяване на достъпа до нея, когато това е установено със закон.

Отговорност за съхраняване на чужда информация (хостинг) и за електронни препратки към чужда информация (линкинг)

Чл. 16. (1) Доставчик на услуга, представляваща съхраняване на предоставена от получател на услугата информация, не отговаря за нейното съдържание, както и за дейността на получателя на услугата, ако:

1. не е знаел за противоправния характер на дейността или информацията, или
2. не са му били известни фактите или обстоятелствата, които правят дейността или информацията явно противоправна.

(2) Алинея 1 не се прилага, ако:

1. получателят на услугата е свързано с доставчика на услугата лице;
2. доставчикът е узнал или е бил уведомен за противоправния характер на информацията или дейността на получателя и не е предприел незабавни действия за преустановяване на достъпа до нея или за премахването ѝ; това не освобождава доставчика от произтичащо от закон задължение да запази информацията.

(3) По искане на компетентен държавен орган в случаите, установени със закон, доставчикът е длъжен да предостави всяка информация относно получателя на услугата и дейността му.

(4) Алинеи 1-3 се прилагат съответно и в случаите, когато доставчик на услуги предоставя достъп до чужда информация посредством електронна препратка.

Липса на общо задължение за наблюдение на информацията

Чл. 17. Доставчикът на услуги не е длъжен да извършва наблюдение на информацията, която съхранява, пренася или прави достъпна при предоставяне на услуги на информационното общество, нито да търси факти и обстоятелства, указващи извършването на неправомерна дейност.

Безплатно предоставяни услуги

Чл. 18. Правилата по чл. 13 - 17 се прилагат и за доставчици на услуги на информационното общество, предоставяни безплатно.

Глава пета ПРИЛОЖИМО ПРАВО

Приложимо право при предоставяне на услуги на информационното общество

Чл. 19. (1) Изискванията за започване и осъществяване на дейност по предоставяне на услуги на информационното общество се уреждат от закона на държавата, където се намира мястото на дейност на доставчика на услуги, ако е на територията на държава - членка на Европейския съюз.

(2) Място на дейност е мястото, където доставчикът на услуги извършва стопанска дейност за неопределен срок. Наличието и употребата на технически

средства и технологии, необходими за предоставяне на услугата, не са достатъчни сами по себе си за определяне мястото на дейност на доставчика на услуги.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат по отношение на:

1. изисквания, касаещи свойства на стоките и тяхната доставка или услуги, които не се предоставят чрез електронни средства;
2. авторските и сродните им права, правата на индустриална собственост, правата върху бази данни и правата върху топологията на интегралните схеми;
3. емисиите на електронни пари, издадени от издатели на инструменти за електронни пари, които са освободени от общите изисквания за лицензиране;
4. правната уредба относно рекламирането на ценните книжа, издавани от инвестиционни дружества и договорни фондове за колективно инвестиране, на държавата, в която се търгуват тези ценни книжа;
5. застрахователните договори;
6. свободата на страните да избират приложимото към договора право;
7. договорните задължения при потребителските договори;
8. изискванията за форма за действителност на договорите, учредяващи или прехвърлящи вещни права, уредени от правото на държавата по местонахождението на имота;
9. допустимостта на непоисканите търговски съобщения по електронна поща.

Глава шеста КОНТРОЛ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

Контрол

Чл. 20. Комисията за защита на потребителите упражнява цялостен контрол за спазването на този закон и на наредбата по чл. 6, ал. 2.

Взаимодействие и сътрудничество

Чл. 21. (1) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения осъществява сътрудничество и взаимодействие по въпросите на услугите на информационното общество с компетентните органи на държавите - членки на Европейския съюз, и с Европейската комисия.

(2) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения организира и поддържа информация за целите на този закон, която се публикува на официалната страница на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения в интернет и съдържа:

1. обща информация относно правата и задълженията на доставчиците и получателите на услуги на информационното общество и реда за уреждане на спорове между тях;

2. информация за органите и лицата, които могат да предоставят допълнителна информация или да окажат практическо съдействие.

(3) Председателят на Държавната агенция за информационни технологии и съобщения осигурява възможност за осъществяване на контакт с него по въпросите по ал. 1 и 2 поне чрез използване на електронни средства.

Глава седма СПОРОВЕ

Искове за защита на потребителите

Чл. 22. Комисията за защита на потребителите и сдруженията за защита на потребителите предявяват иски за преустановяване или забрана на действия и търговски практики по този закон, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите, и иски за обезщетение съгласно условията и реда, установени в чл. 186 и следващите от Закона за защита на потребителите.

Глава осма АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 23. (1) Доставчик на услуги, който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 4, ал. 1 и 2, чл. 5, ал. 3, чл. 8, ал. 1, чл. 9 и 10, се наказва с глоба в размер от 200 до 1000 лв., освен ако деянието съставлява престъпление.

(2) В случаите по ал. 1 на юридическото лице или на едноличния търговец се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2500 лв.

(3) При повторно нарушение глобата по ал. 1 е в размер от 500 до 1500 лв., а имуществената санкция по ал. 2 - в размер от 1000 до 4000 лв.

Чл. 24. (1) Доставчик на услуги, който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 6, ал. 1 и 3, се наказва с глоба в размер от 250 до 1500 лв., освен ако деянието съставлява престъпление.

(2) В случаите по ал. 1 на юридическото лице или едноличния търговец се налага имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв.

(3) При повторно нарушение глобата по ал. 1 е в размер от 500 до 2500 лв., а имуществена санкция по ал. 2 - в размер от 1000 до 4000 лв.

Чл. 25. (1) Установяването на нарушенията, издаването, изпълнението и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

(2) Актовете за установяване на нарушения и наказателните постановления се съставят от председателя на Комисията за защита на потребителите или от упълномощено от него длъжностно лице и се връчват на нарушителите по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на този закон:

1. “Предоставяне на услуги от разстояние” е предоставянето на услуги, при което страните не се намират едновременно на едно и също място.
2. “Предоставяне на услуги чрез електронни средства” е предоставянето на услуги, при което всяка от страните използва устройства за електронна обработка, включително цифрово компресиране и съхраняване на информацията, като услугата изцяло се осъществява чрез използване на проводник, радиовълни, оптически или други електромагнитни средства.
3. “По изрично изявление на получателя на услугата” означава, че услугата се осигурява при изрично заявяване на желание за ползване от страна на получателя.
4. “Потребител” по смисъла на този закон е потребител по смисъла на § 13, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на потребителите.
5. “Свързано лице с доставчика на услугата” е свързано лице по смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на Търговския закон.
6. “Наименование на домейн” е буквено или буквено-цифрово означение на електронен адрес, осигуряващ идентифицирането на ресурс, компютър или група компютри в интернет мрежа посредством стандартизиран интернет протокол за пренос на данни.
7. “Регулирана професия” е регулирана професия по смисъла на § 4в от Допълнителните разпоредби на Закона за висшето образование.
8. “Електронна поща” е електронно средство за съхраняване и пренос на електронни съобщения през интернет мрежа чрез стандартизирани протоколи.
9. “Електронна препратка” означава връзка, обозначена в определена интернет страница, която позволява автоматизирано препращане към друга интернет страница, информационен ресурс или обект чрез стандартизирани протоколи.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. В чл. 126а, ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс след думите „Закона за събиране на държавните вземания” съюзът „и” се заменя със запетая, а след думите “Закона за обществените поръчки” се добавя ”и исковете, произтичащи от

предоставянето на услуги на информационното общество по Закона за електронната търговия”.

§ 3. В чл. 186, ал. 2 от Закона за защита на потребителите се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 5:
“5. Закон за електронната търговия;”.
2. Досегашната т. 5 става т. 6.

§ 4. Този закон влиза в сила 6 месеца след обнародването му в „Държавен вестник” с изключение на чл. 19, който влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

§ 5. Министърът на икономиката и енергетиката приема наредбата по чл. 6, ал. 2 в срок 6 месеца от обнародването на закона в “Държавен вестник”.

§ 6. Изпълнението на закона се възлага на министъра на икономиката и енергетиката.

Законът е приет от XL Народно събрание на 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Георги Пирински)

М О Т И В И

към проекта на Закон за електронната търговия

Бързото развитие на информационните и комуникационните технологии и широкото им навлизане във всички обществени сфери доведе до създаване на възможност за размяна на блага и предоставяне на различни услуги по електронен път (електронна търговия). За осигуряване сигурността на оборота и интересите на различните субекти при осъществяване на електронна търговия е необходимо създаването на съответна нормативна уредба, която да уреди по адекватен начин отношенията в съвременното информационно общество.

Проектът на Закон за електронната търговия създава необходимата рамка за регулиране на обществените отношения, свързани с размяната на блага и предоставянето на услуги по електронен път чрез използването на съвременните технологии. Законопроектът отчита основните принципни положения, действащи на европейско равнище, в областта на електронната търговия и установени в Директива 2000/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество, в частност електронната търговия, във вътрешния пазар (Директива за електронната търговия). Разпоредбите на посочената директива са транспонирани в текстовете на законопроекта, като някои диспозитивни правила са адаптирани съобразно основните принципи на правото у нас.

Предложеният законопроект следва логиката на директивата не само в смислово, но и в структурно отношение. В глава първа са изведени общите положения – предметът и основните понятия, с които законопроектът си служи, като: електронна търговия, услуги на информационното общество, доставчик и получател на услуги на информационното общество.

В глава втора са уредени задълженията на доставчиците за предоставяне на информация във връзка с предоставянето на услуги на информационното общество. Въведено и уточнено съобразно директивата е и понятието “непоискани търговски съобщения”. Предвидено е създаването на специален регистър на лицата, които не желаят да получават такива съобщения. Изрично са регламентирани правилата за изпращане на непоискани търговски съобщения от лица, упражняващи регулирани професии.

Задълженията на доставчиците във връзка със сключването на договори чрез електронни средства са регламентирани в глава трета от законопроекта. Уредени са задълженията за предоставяне на информация и за осигуряване на достъп до общите условия и съдържанието на договорите. Въведено е особено правило за определяне на момента, в който изявленията за сключване на договора по електронен път и потвърждението за неговото получаване се смятат за получени.

Неизпълнението на предвидените в глави първа и трета задължения на доставчиците на информационни услуги е скрепено с възможността за налагане на съответни административнонаказателни санкции по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

В глава четвърта са създадени особени правила за дължима грижа с оглед ограничаване отговорността на доставчиците на услуги при предоставянето на услуги за достъп и пренос на информация през далекосъобщителни мрежи, за автоматизирано търсене на информация, при междинно запамяване, за съхраняване на чужда информация или за електронни препратки към нея.

В глава пета е уредена приложимостта на правилата при предоставяне на услуги от чуждестранни доставчици. Определят се както приложимото право по отношение на чуждестранни доставчици на електронни услуги, които предоставят услуги на територията на Република България, така и правото, приложимо за българските доставчици, предоставящи услуги на информационното общество извън територията на Република България.

Допълнителната и Заключителните разпоредби уточняват съответно съдържанието на използвани от закона, но недефинирани в рамките на общия текст понятия, както и необходимите изменения в Гражданския процесуален кодекс съгласно уредения в глава седма способ за разрешаване на спорове, възникнали при предоставянето или във връзка с предоставянето на услуги на информационното общество.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Сергей Станишев)

